

ROMÂNIA

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Palatul Parlamentului
Calea 13 Septembrie nr. 2, Intrarea B1, Sectorul 5, 050725 București 40, România
Telefon: (+40-21) 414-2121 Fax: (+40-21) 315-9164

13 decembrie 2023

COMUNICAT DE PRESĂ

În ședința din data de 13 decembrie 2023, Curtea Constituțională, în cadrul controlului de constituționalitate *a priori*, cu unanimitate de voturi, a decis:

1. A admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.160/2020 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.22/1999 privind administrarea porturilor și a căilor navigabile, utilizarea infrastructurilor de transport naval aparținând domeniului public, precum și desfășurarea activităților de transport naval în porturi și pe căile navigabile interioare, precum și pentru completarea art. 25 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996 este neconstituțională.

În esență, Curtea a reținut că au fost încălcate dispozițiile art.147 alin.(2) și (3) din Constituție, ca urmare a nerespectării de către Parlament, în cadrul procedurii de reexaminare a legii, a celor statuate de Curtea Constituțională în Decizia nr.18 din 15 februarie 2023, eliminându-se, în mod nejustificat, dintre criteriile de selecție a membrilor organelor de conducere ale administrațiilor portuare în care infrastructura portuară aparține domeniului public sau privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale mențiunea care definea domeniul în care este necesară experiența profesională, circumscris inițial activități specifice sectorului transport, logistic, administrarea infrastructurii de transport.

De asemenea, Curtea a constatat că normele tranzitorii cuprinse în art.III din legea criticată sunt neclare, generând o incoerență legislativă, de natură să aducă atingere principiului securității juridice, fiind nesocotite astfel dispozițiile art.1 alin.(3) și (5) din Constituție.

2. A respins, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea privind modificarea și completarea Legii nr.73/1993 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ, în ansamblul său, precum și dispozițiile art.I pct.1 [cu referire la art.2 alin.(1) lit.e)], art.I pct.6 [cu referire la art.13 alin.(1)], art.I pct.11 [cu referire la art.181-184], art.I pct.16 [cu referire la art.23 alin.(3)], art.I pct.18 [cu referire la art.25] și art.I pct.19 [cu referire la art.27 alin.(3)] din aceasta sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

În esență, Curtea a reținut că nu a avut loc o încălcare a ordinii de sesizare a celor două Camere și nici a principiului bicameralismului, astfel că în procedura de adoptare a legii au fost respectate prevederile art.61 alin.(2) din Constituție, cu referire la art.75 alin.(1) și (3)-(5), prin raportare la art.73 alin.(3) lit.j) din Constituție.

Totodată, Curtea a constatat că dispozițiile art.I pct.1[cu referire la art.2 alin.(1) lit.e)], art.I pct.6 [cu referire la art.13 alin.(1)], art.I pct.11 [cu referire la art.181-184], art.I pct.16 [cu referire la art.23 alin.(3)], art.I pct.18 [cu referire la art.25] și art.I pct.19 [cu referire la art.27 alin.(3)] din Legea privind modificarea și completarea Legii nr.73/1993 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Consiliului Legislativ nu contravin prevederilor constituționale ale art.1 alin.(5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art.16 alin.(1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art.79 privind Consiliul Legislativ și ale art.137 alin.(1) privind reglementarea prin lege a formării, administrării, întrebuințării și controlului resurselor financiare ale statului.

3. A admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr.23/2020 privind regimul juridic al Cetăților dacice din Munții Orăștiei, care fac parte din Lista patrimoniului mondial UNESCO și unele măsuri pentru protejarea acestora este neconstituțională.

În esență, Curtea a reținut că, derogarea, printr-o lege cu caracter individual, de la procedura administrativă reglementată în Codul silvic, cu privire la aprobarea de către Guvern a solicitărilor individuale de scoatere definitivă din fondul forestier național, a terenurilor aferente zonei de sit și zonei de protecție a unor situri arheologice individual determinate, înscrise în patrimoniul mondial UNESCO, respectiv a Cetăților dacice din Munții Orăștiei, echivalează cu legiferarea într-un domeniu care aparține în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, cu încălcarea dispozițiilor constituționale referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, precum și la rolul Parlamentului. În egală măsură, pentru aceleași considerente, în cauză sunt încălcate și dispozițiile privind rolul Guvernului, prin excluderea competenței autorității legiuitoare de aprobare a solicitărilor de scoatere definitivă sau de ocupare temporară de terenuri din fondul forestier național, pentru suprafețele mai mari de 10 ha. Totodată, în acord cu jurisprudența Curții Constituționale în materie, în lipsa acordului unităților administrativ-teritoriale, în speță a Consiliului Județean Hunedoara și a Consiliului Județean Alba în ceea ce privește transferul bunurilor din domeniul public al statului în domeniul public județean, este încălcat și principiul constituțional al autonomiei locale. De asemenea, prin scoaterea definitivă din fondul forestier național a terenurilor ce fac obiect de reglementare a legii criticate, fără plată și fără compensare, în condițiile derogării de la art.41 din Codul silvic, se încalcă și dispozițiile din Constituție referitoare la dreptul la un mediu sănătos și, respectiv, la obligația statului de a asigura refacerea și ocrotirea mediului înconjurător, precum și menținerea echilibrului ecologic.

Curtea a reținut că se creează o confuzie în privința actului normativ aplicabil, în condițiile în care textul de lege nou introdus - art.2 alin.(2) din Legea nr.23/2020 - instituie, în același timp, aplicabilitatea legii speciale în materie, respectiv Legea nr.255/2010, în vederea derulării procedurilor de expropriere ale acelorași terenuri, precum și aplicabilitatea Legii nr.33/1994, fără a institui o derogare și de la art.6 și 7 din Legea nr.33/1994, iar terenurile în cauză sunt

asimilate de legea în vigoare unor obiective de interes județean. Astfel, textul de lege criticat nu respectă exigențele de claritate și previzibilitate ale legii și contravine principiului securității juridice, consacrat de Constituție.

În legătură cu textul nou introdus - art.11 ind.1 în Legea nr. 23/2020, Curtea a reținut că preluarea, în temeiul legii, în domeniul public județean, a unui bun ce aparține domeniului public al statului, nu este conformă cu dispozițiile constituționale privind statul de drept, rolul Parlamentului, rolul Guvernului, principiul autonomiei locale și efectele deciziilor Curții Constituționale și contravine jurisprudenței Curții Constituționale în materie, având în vedere că transferul bunurilor ce fac obiect de reglementare al legii criticate se face prin lege organică, iar nu prin act individual – hotărâre a Guvernului.

4. A admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că este neconstituțională, în ansamblul său, Legea pentru completarea Legii nr.80/1995 privind statutul cadrelor militare.

În esență, Curtea a reținut că legea a fost adoptată cu încălcarea principiului legalității prevăzut de art.1 alin.(5) din Constituție, prin raportare la dispozițiile art.14 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă. Parlamentul a adoptat printr-o lege de modificare a Legii nr.80/1995 privind statutul cadrelor militare, prevederi care privesc derularea procesului de învățământ în cadrul instituțiilor de învățământ superior militar ce fac obiectul Legii învățământului superior nr.199/2023, încălcând astfel principiul unicității reglementării în materie.

5. A admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare este neconstituțională.

În esență, Curtea a reținut că Legea nr.364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției judiciare, prin conținutul său normativ, care este similar cu cel al Ordonanței de urgență a Guvernului nr.20/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr.364/2004 privind organizarea și funcționarea poliției

judiciare, contravine dispozițiilor art.1 alin.(3) și (5) și art.61 alin.(1) din Constituție.

6. A admis obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și a constatat că Legea pentru modificarea anexei nr. 2.11. la Legea nr.45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare este neconstituțională.

În esență, Curtea a reținut că legea supusă controlului de constituționalitate, prin modul deficitar de redactare, nu corespunde exigențelor de calitate a legii, ce se desprind din principiul legalității consacrat de art.1 alin. (5) din Constituție, sub aspectul clarității, preciziei și previzibilității normei juridice, cu consecința neconstituționalității legii, în ansamblul său.

7. A admis obiecția de neconstituționalitate și a constatat că Legea pentru completarea Ordonanței Guvernului nr.99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață este neconstituțională, deoarece încalcă prevederile art.61 și art.75 alin.(3) din Legea Fundamentală care consacră principiul bicameralismului.

În esență, Curtea a reținut că, Senatul, în calitate de primă Cameră sesizată în procesul de adoptare a Legii pentru completarea Ordonanței Guvernului nr.99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, s-a limitat la a introduce în lista de definiții conținute în art.4 al acestei Ordonanțe o nouă definiție, respectiv *casă de marcat prioritară pentru familii din supermagazine/hipermagazine*, fără a introduce nicio reglementare de fond în conținutul ordonanței. În schimb, Camera Deputaților, în calitate de Cameră Decizională, a adoptat, pe de o parte, o nouă definiție – *acordul de funcționare a comercianților*– și, pe de altă parte, reglementări de fond referitoare la acordul de funcționare a comercianților, care nu au fost dezbătute și de către Senat, în calitate de Primă Cameră sesizată. În aceste condiții, Curtea a constatat încălcarea prevederilor constituționale și a jurisprudenței sale referitoare la principiul

bicameralismului, întrucât prin neîntrunirea celor două criterii esențiale pentru a se determina cazurile în care, prin procedura parlamentară, se încalcă acest principiu, se plasează pe o poziție privilegiată Camera decizională, cu eliminarea, în fapt, a primei Camere sesizate din procesul legislativ.

Deciziile sunt definitive și general obligatorii.

Argumentele reținute în motivarea soluțiilor pronunțate de Curtea Constituțională vor fi prezentate în cuprinsul deciziilor, care se vor publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

**Compartimentul relații externe, relații cu presa și protocol
al Curții Constituționale**